

## בש"פ 6292/17 - עקיבה בדיל נגד מדינת ישראל

### בבית המשפט העליון

בש"פ 6292/17

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: עקיבה בדיל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיון חוזר מיום 8.11.2017

בשם המבקש: בעצמו  
בשם המשיבה: עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

### החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 10.8.2017 במסגרתה דחיתי את בקשת המבקש, תושב ירושלים, להעברת מקום דיון בתיק תעבורה (דו"ח משטרה מספר 30114429167) מבית משפט השלום בבאר שבע לבית משפט השלום בירושלים.

הטעם העיקרי לדחייה היה שמבקשתו של המבקש עולה כי בכוונתו לטעון טענות מהותיות בדבר אופן הצבת התמרורים במקום שבו נעברה לכאורה העבירה נושא דו"ח המשטרה; ובית משפט זה עמד לא אחת על הכלל שלפיו אין מעבירים דיון מבית משפט אחד לבית משפט אחר אם יהיה צורך בשמיעת עדויות להוכחת העבירה בבית המשפט הנעבר, אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן. זאת משום שהדבר כרוך, לרוב, בהכבדה על עדי התביעה אשר ידרשו לנסוע עמוד 1

מהמקום הרגיל שבו הם משרתים לבית משפט במקום אחר. מתגובת המשיבה לבקשה להעברת מקום דיון עולה כי לנוכח טענותיו המהותיות של המבקש, ייתכן ותידרש עדותו של שוטר.

לאחר שעיינתי בבקשה לעיון חוזר, אין באמור בה כדי לשנות ממסקנתי שלפיה אין מקום להעביר את הדיון בעניינו של המבקש מבית משפט השלום בבאר שבע לבית משפט השלום בירושלים. השיקול המרכזי בהכרעה בבקשה להעברת מקום דיון לפי סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 הוא מאזן הנוחות בין הצדדים, כאשר הכלל הוא שעל המבקש מוטל הנטל להראות כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לעבר העברת הדיון. במקרה דנן, כפי שציינתי בהחלטתי מיום 10.8.2017, ובלי להקל ראש בטענותיו של המבקש ונסיבותיו האישיות, אינני סבורה כי אלה מצדיקות את העברת הדיון לירושלים. האירוע נושא דו"ח המשטרה התרחש בדרום הארץ, העדים הפוטנציאליים מטעם המשיבה גם הם מדרום הארץ – והמבקש לא היטיב להצביע על טעמים טובים לשנעם לירושלים.

בהינתן הדברים האלה, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, ט' בכסלו התשע"ח (27.11.2017).

שׁוֹפֵט

---